

Landet. Vi fandt det derfor ikke rigtig her at opvække Strid om eller fremkalde en Afgjørelse af, hvilket Princip der var det rigtigste for Veikassens Opkrævning i det Hele, men troede det rigtigst at benytte de i saa Henseende hidtil gjældende Regler. Forfaaviddt den samme ærede Rigsdagsmand har gjort gjældende, at enkelte Dele af Fyens Stift, navnlig Nerne, vilde blive bebyrdede ved vort Forslag, maa jeg bemærke, at Fyens Stift vistnok rettest betragtes som en større Commune, hvis Beboere bør dele Dndt og Godt med hinanden. Fordi en saadan større Commune faaer et Gode, der muligen koster enkelte Borgere i samme Noget, troer jeg ikke, at den enkelte Stattes borger gjør Ret i strax at anstille en Beregning, om dette Gode forsaaviddt hans enkelte Person ogsaa svarer til den Smule Byrde, han kommer til at bære. Jeg troer, at det rette Samliv i Communen bestaaer og bør vise sig deri, at man deler Byrderne og bærer Goderne med hinanden, uden at anstille en saadan smaalig og sneverhertet Beregning. (Ja!).

J. A. Hansen: Jeg kan paa ingen Maade erkjende Vægten af de Grunde, som den ærede sidste Taler anførte; faaer Communen et Gode, vil den i sin Heelhed mere eller mindre faae Andeel i dette Gode; men her er Tale om at hævve et Dnde for en stor Deel af Communen, men ikke for den hele. Vil man ikke gaae smaaligt tilværks eller prutte, er den Vel aabenbart den ene rette, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 1ste Distrikt (B. Christensen) antydede; der finder ingen smaalig Prutten Sted, naar der siges, at denne uholdbare Indretning ønskes man hævet, og at deraf igjen følger, at den Indtægt af 1800 Rbd., som Staten har havt deraf, maa falde bort. Vil man derimod ikke det, men siger man, at denne Byrde for enkelte Landsdele ikke skal hæves, uden man giver en vis Erstatning derfor, saa finder jeg dette en smaalig Prutten, og saa maa jeg sige, at der efter min Formening paa den anden Side ikke er nogen Smaalighed deri, at det paa lægges den hidtil besværede Deel, som i Særdeleshed kommer til at nyde Fordelen af dette Gode, ogsaa at betale den Erstatning, der herfor fordres.

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke Andet end finde, at den Maade, hvorpaa de ærede Forslagsstillere have stillet Sagen, vistnok vil fremme dens Gang. Jeg troer, at naar man vil fremkomme med Forslag om en saadan speciel Foranstaltning for en enkelt Landsdeel, gjør man ganske rigtig i at indrette Forslaget saaledes, at det gjør saa lidt Forandring som muligt i det hidtil Bestaaende, hvilket her skal vedblive at bestaae, uagtet denne Foranstaltning gaaer igjennem. Jeg troer saaledes, at det i nærværende Tilfælde maa erkjendes for rigtig, at Forslaget om at hævve Bommene er sat i Forbindelse med et Forslag om at erstatte den Indtægt, som Veikassen deraf har havt, og at Udredelsen af denne Erstatning er foreslaaet at burde skee i Overensstemmelse med de hidtil bestaaende Regler. At gaae videre er der først Anledning til, naar man behandler Sagen i sin Heelhed for det hele Land; men naar man kun behandler den for en enkelt Landsdeel, forekommer det mig, at den brugte Fremgangsmaade er fuldkommen rigtig.

Justitsministeren: Jeg skal ogsaa tillade mig at understøtte det her foreliggende Forslag. Det er mig fra en tidligere Stilling vel bekendt, hvorledes det i lang Tid har været et almindeligt Dnsse i Fyen, at Bommene nedlægges; men Sagen har ikke havt Fremgang, fordi man ikke har kunnet komme overens om den rette Vel med Hensyn til Udredelsen af Erstatningen. Det nu foreliggende Forslag forekommer mig at være støttet paa Billighed; man kan ikke ved Forslagets Gjennemførelse gaae ud fra, at enhver enkelt Hartkornseier netop skal komme til at udrede det Beløb, som svarer til den Fordeel, som han vinder ved Forslagets Iværksættelse; det hele District, for hvilket Bommene nedlægges, maa vistnok betragtes som en Genhed. Dersom man vilde gaae ud fra, at Beboerne paa de Der, hvor der hidtil ingen Bomme har været oprettede, skulde være fritagne for at deeltage i Udredelsen af Erstatningen, maatte man consequent ogsaa komme til at fritage alle dem, der boe paa saadanne Steder, hvor der ikke ere Bomme, og som yderst sjældent eller saagodtsom aldrig komme igjennem Bomme. Det